

bringe offentlige Midler i disse Obligationer, forekommer det mig, at en Bærgs maatte være i sin gode Ret, naar han, idetmindste saalænge en Reserverfond ikke er til, foretrækker Kreditforeningsobligationer fremfor Ublaas. Naturligvis er der stor Forskjel paa de forskjellige Kreditforeningers Obligationer; men man turde dog vel forudsætte, at Overformynderen vil vælge Obligationer, der ere udstedte af Foreninger, hvis Soliditet er anerkjendt. Lovudkastet har tilsigtet at lette Bærgerne og de Umyndige Oppebærelsen af Renter og Kapitaludbetalinger, idet det nemlig anviser, at disse Udbetalinger, naar det forlanges, skulle skee gjennem vedkommende Retsbetjent. Jeg troer, at denne Bestemmelse er hensigtsmæssig og tillige nødvendig, naar man vil oprette større Overformynderikredse; men der er til den knyttet nogle Indskrænkninger, som forekomme mig at være unødvendige. Der er nemlig sagt, at en Bærgs ikke kan faae Renter udbetalte, naar han ikke melder sig inden 3 Uger efter Terminens Begyndelse, og endvidere staaer der, at der skal være en Kontrabog tilstede, for at han skal kunne faae Renten udbetalt. Jeg seer ikke, hvorfor en Bærgs nødvendigvis skal have Renterne i Løbet af 3 Uger; jeg troer, man kunde vende Sagen om og sige: Overformynderiet har jo Kontor hele Aaret igjennem, og hvad skulde der være iveien for, at dets Kassierer udbetalte Renter til enhver Tid i Løbet af Aaret, ialtfald indtil en Maaned før Terminens Begyndelse. Det er en bekjendt Sag, at de Kreditanstalter, der have Rentendbetalinger, fortsætte disse meget længere end tre Uger, og hvis man vil beholde Bestemmelsen om Foreviisningen af en Kontrabog ved enhver Rentebetaling, synes det mig, at man især maa tilstæde en længere Frist. Det kunde jo tænkes, at Bærgeren havde glemt at medbringe Kontrabogen, og det vilde dog være ubilligt at forlange, at han alene derfor paany skulde foretage en maaskee meget lang Rejse, for at komme igjen inden den bestemte Frist. Jeg seer heller ikke, hvorfor en Kontrabog gjøres behøv, thi naar en Bærgs oppebærer Renter, er det dog ikke nok, at de afskrives i Kontrabogen, men han maa tillige give Overformynderiet Rvittering derved, da denne

skal tjene som Regnskabsbilag. Der bliver jo desuden en stor Deel Overformynderimidler tilbage, med Hensyn til hvilke ingen Kontrabog kan bruges, nemlig de, hvis Renter oppebæres af myndige Personer, der have faaet deres Midler sidskommissariff anbragte i Overformynderierne. Hvis denne Klasse af Rentenydere kan være fri for Kontrabog, hvorfor kunne da ikke ogsaa Bærgerne være det? Hvorfor kan man ikke her ligesom ved Kjøbenhavns Overformynderi indskrænke sig til, at Overformynderiet modtager Bærgens Rvittering? — Det forekommer mig endvidere, at der ved denne Lovs Behandling kan være Anledning til at undersøge, om man ikke kunde lade Forpligtelsen til Midlers Indsættelse i Overformynderierne først indtræde med et høiere Beløb end det nu fastsatte, f. Ex. med 500 Rd., eller, hvis man ikke vil gaae saa høit, med 2 à 300 Rd. Derved vilde naturligvis Arbejdet for Overformynderibestyrelsen blive lettet ganske overordentligt, og da de Umyndige ogsaa have Bærger, naar de have mindre Kapitaler, er det at formode, at disse ville sørge for at indsætte de løse Kapitaler i Sparekasser eller Banker, hvor de i de fleste Tilfælde ville være ligesaa sikre som i Overformynderierne. — Da Tienden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Tilføjet: Der er Udskilligt, som jeg kunde ønske at sige i Anledning af de Indvendinger, der ere fremsatte mod mine Udtalelser igaar, men jeg skal af samme Grund som den øverste Tid indskrænke mig til ganske saa Ord. Jeg vil blot tillade mig at fremhæve, at det, som jeg igaar antydede, vilde være meget muligt at indskrænke den hele Bærgesforvaltning til alene at angaae faste Eiendomme, de saakaldte Skifteextrakter, Naturalhjælper og Renten af Kapitaler. Der behøves ikke nødvendigvis at gives Bærgeren Raadighed over selve Kapitalen. Kapitalerne kunne indgaae direkte fra Skifteretten til et eller andet sikkert Pengeinstitut, hvorfra der da kunde afgives et Aktiv, som kunde forshnes med den sædvanlige Prohibitivpaategning, saa at alstaa Bærgeren ikke kunde røre det uden vedkommende Myndigheds Samtykke. Paa denne Maade vilde den hele